

[N. Chr. Christensen.]

være meningen at gennemføre det, uden at der sker en virkelig saglig behandling af det i et udvalg, og det vil altså sige, at det ikke kan ske, inden folketinget tager sommerferie. Jeg håber da, at udvalget i høj grad vil ændre lovforslaget i en mere retsindig retning, end det foreliggende er udtryk for.

Tesdorpf: Lovforslaget er et led i forsøget på at bringe bedre balance mellem statens udgifter og indtægter, og jeg synes ikke, man kan sige, det er urimeligt at give de her nævnte takster et pålæg, da dette er et af de områder, man har været tilbageholdende overfor, medens alt andet, både indtægter og udgifter, er steget stærkt i de senere år. Det kan ikke nægtes, at de foreslåede takstforhøjelser vil svie særlig stærkt til dagbladene. Som den ærede ordfører for venstre lige sagde, er det muligt, at den foreslåede beregning af taksterne for de forskellige slags dagblade ikke er den rigtige; det kan vi se på i udvalget. Det er også rigtigt, at hvis man er imod at forhøje taksterne for udbringning af dagblade, kan det ikke så meget være ud fra synspunktet, hvad det koster, som ud fra et demokratisk synspunkt, nemlig at man nødig ser, at udbringningen af det meddelelsesmiddel, som pressen er, bliver fordyret, hvad der måske kan føre til, at færre køber eller holder disse blade. Dagbladene kan på den anden side i det lange løb ikke unddrage sig i nogen grad at yde deres i konsekvens af den skæbnesvangre inflation, som alle andre erhverv må skatte til. Hvis man skal være ærlig, må man sige, at selv efter det foreslåede pålæg får dagbladene en rimelig behandling af postvæsenet. Jeg tror i hvert fald ikke, distributionen stort set kan gøres teknisk billigere, men netop dette spørgsmål, om postvæsenet har gjort, hvad det burde gøre for at rationalisere, kan vi se på i det udvalg, som forhåbentlig bliver nedsat til behandling af denne sag. Her kan man også drøfte spørgsmålet om, hvorvidt disse takster er lagt efter den rigtige målestok, og om de er fordelt på den rigtige måde. Der er ting i dette forslag, som er udformet således, at de i høj grad trænger til at blive drøftet i udvalget.

Jeg kan på det konservative folkepartis vegne tilsige vort velvillige medarbejde i udvalget og vor principielle tilslutning til lovforslagets tanke om en rimelig ajourføring af taksterne.

Steen: Jeg skal ikke på nogen måde bestride, at når man anlægger et almindeligt forretningsmæssigt synspunkt ved bedømmelsen af den betaling, post- og telegrafvæsenet får for bladbesørgelsen, dækker denne betaling ikke udgifterne; men jeg kan ikke godkende, at det er rigtigt alene at anlægge et sådant forretningsmæssigt synspunkt i denne forbindelse.

At bladene har en kulturel og samfundsnyttig mission som et af midlerne til gennemførelse af den frie diskussion og meningsdannelse, som er folkestyrets forudsætning, det ønsker det radikale venstre taget med ind i overvejelserne ved behandlingen af dette forslag. Når jeg fæstner min opmærksomhed ved en række opgaver af almennyttig karakter, som det danske samfund direkte eller indirekte støtter, indtager bladene efter min bedømmelse en plads, som begrunder at ikke-forretningsmæssige synspunkter bliver de afgørende ved den bedømmelse, der her bliver at foretage. Det er rigtigt, og det er naturligt, at post- og telegrafvæsenet gør opmærksom på forholdet. Det er nemlig ikke postvæsenets opgave at anlægge det synspunkt, jeg her har fremført. Det er en opgave, som tilkommer os i denne sal. Vi er indstillet på at underkaste hele spørgsmålet en saglig udvalgsbehandling, og vi afviser ikke på nogen måde, at der kan være ting, som det vil være rimeligt at foretage ændringer i; det gælder med hensyn til taksten for breve over en vis vægt, og det gælder med hensyn til taksterne for bladbesørgelsen.

Med hensyn til brevene vil vi lægge nogen vægt på, at man imødekommer det hensyn, der gentagne gange er henvist til: at vi kunne opnå en fælles nordisk takst for breve af den samme vægt; men her forbeholder jeg mig nærmere at undersøge, om de påstande holder, der så stærkt er fremSAT om de administrative vanskeligheder, der vil blive både for forretningslivet og for postvæsenet ved, at den foreslåede vægtgrænse netop ligger dér, hvor mange